

4/8 °

3381

Sedmy wěnc
serbskich spěwów,

spěwanych

džen 29. požnjeńca 1880

w

Budyšinje.

Słowa
z wuwzaćom 2. a 10. čisla

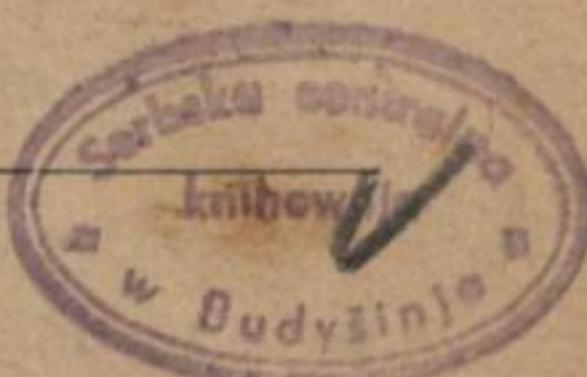
wot

H. Seilerja,

hudźba

wot

K. A. Kocora.



W Budyšinje.
Čišć Smolerjec knihičišćeńje.

478

3381

1. Žónski chor a sopransolo

ze swětnego oratoria: Serbski Kwas, komp. 1847, prěni přednošk 8. winowca 1847 w Budyšinje.

Wjěžnych towarzškow spěw njewjeſcže wjecžor do kwaſa.

Chor: Rjeñſcha w wěnzu njewjesta,
Kaž róža žana njeje,
Wjelež njebjo hwěsdow ma,
Spěw naſch cži ſboža pſcheje.

Duo: Twoje ſhwětke wołnijeschko
Tudý wobſtupamý,
Frejným krótkim hrajam ſkódkim
Božmje ſaspěwamý.

Solo: Šskódke cžaſhy prědníſche,
Ju ſ dopomijecžom pſchewodžcže.
Budžcže ji ta róžicžka
S tych lětow bjes cžěpza.

Chor: Rjeñſcha w wěnzu njewjesta atd.

Duo: Mandželſtwo kaž ſahroda
Njeh cži lubje kčěje,
Mróčne jaſni, ſnadne kraſni,
Troſchtne ſyſly trěje.

Solo: Stupaj do tej' ſahrody,
Cže wjedže młodženž nadobny,
Žeho ruſa, luboſcža
Cži wrota wotewrja.

Chor: Rjeñſcha w wěnzu njewjesta atd.

Njewjeſcžine wotmoſwjenje.

Mój prědni pucžik trawicžka
Njeh tudy poroſcž budže;
Ta wutroba paſ ſpomina
Na lubyč, kiž ſu druhdže.
Te ſkódke cžaſhy wuzite
Mi wostawaja ſradomne.

2. Altsolo

z duchowneho oratoria: **Israelowa zrudoba a trošt**, komp.
1861, 1. předn. 22. haprleje 1862 w cyrkwi Swj. Marje
w Draždžanach.

Kač je to město pusté, kij połne luda bě! Je jačo wudowa;
kij bě ferschcžina mjes pohanami a jačo kralowa we krajac̄, ta
dyrbi nětk ſkužic̄.

Jeje njepſchecželjo knježa nad njej, jeje swadnikam dže ſo derje.
Pſchetož tón knjes je ju roſrudžiš jeje wulkeho hrēcha dla.

Zrud. khěrl. Jerem. 1, 1. 5.

3. Swjateje Marine sylzy.

Spěw za měšany chor, komp. 1848, 1. předn. 13. smažnika
1848 w kupjelach Marinej studni pola Smječkec.

Marja pod kſchižom tyſchniwe
Sſyly je roniła blyſhcžate,
S kóždeje róžicžka luboſna
Pod jeje nohu je ſakcžela;
Prěnje te róžicžki běle
Dla njewinu ſyna ſu kcžele.

Běla ty ſahroda róžowa,
Blyſhcžo tam na horje Golgatha,
Podaj mi jenu tu róžicžku,
Tyknyc̄ ju ſebi na wutrobu.
Tebi, o róžicžka běla,
Sſo poſwjecža wutroba žyła.

Druhi ſplash róžow ſo poſběha
Pod kſchižom ſi mlódneho trawnika,
Rjeūſhi hac̄ ranishe ſerja je,
Scharlat a purpur ſo khowaſche;
Ssapata luboſcz jón jaſni,
W krejcžerwjenym blyſhcžu ſo kraſni.

Czeŕwjena ſahroda róžowa,
Blyſhcžo tam na horje Golgatha,
Podaj mi jenu tu róžicžku,
S Božej krewju luboſcze barbijenu.
Wutroba ſa tobu hladá,
O róža, a noſycež cže žada.

Tsec̄je tam róže ſo ſybola,
 Módrinu njebojſku pſchetrjedhja,
 S wóczka jim miłosc̄z a pſchec̄zelſtwo
 Rjenje a luboſnje ſměwa ſo;
 Macžerna luboſc̄z a ſiwera
 Do barb̄y jich módrej ſo cžera.

Módra ty ſahroda rózowa,
 Blyſchežo tam na horje Golgatha,
 Podaj mi jenu tu róžicžku,
 Tyknyc̄ ju ſebi na wutrobu.
 Róžicžka, módrinka ſuba,
 Wſmi zyłe mje do twojoh' ſluba.

4. Duo

za tenor a bass ze swětn. oratoria: Žně, komp. 1853, 1. předn.
 3. winowca 1860 w Budyšinje.

Nětk ſkónzo Bože khowa ſo
 A ſemju poſkocža,
 A daloko a ſchěroko
 Mér ſwonu ſaſwonja,
 Nasch ſwjatok naſtawa.

Pſches hory, ležy ſhlađuje
 Tam měſacžk ſlěborny,
 Wón cžiſche hwěſdam prjedy dže,
 Tich wodžer blyſchežaty,
 Tich paſthýr wachomny.

Nóz cžichu ſemju wodžewa
 S tej draſtu cžěmnitej
 A ſzonow ſkódkich naſhypa
 Si ſ ruči darniwej
 Po próz̄y wobežnej.

Schěr twoje kſhidka, wjecžorje,
 Pój, nóz, ty cžichomna;
 Schtož ſtrowe je, cže lubuje,
 Džak Bohu woprowa,
 Schtož wodnych ſtrowy ma.

5. Wječor.

Trio za sopran, tenor a bass, komp. 1848, 1. předn. 5. winowca
1849 w Budysinje.

Ssměrkow rój na hona pada,
Mrózjele šo czerwjenja,
Rožu płodži trawicžka,
Boži měšacžk s ranja hłada,
Wón, kij w noz̄y njedrēma.

Na piščecželi wowcžer piška
Zunišchi hłóz — wobrocža
Do wžy sprawne skocžatka.
Swony s daloka a s bliski
S honow spróznych wołaja.

Pěšnicžku ſej holcžo spěwa
Duzy s myſlu wjeſeſej,
Džélo, pót ſtej ſabytej —
S wóczkom pſchecželnym šo ſměwa,
Taſ je duſchi ſbožownej.

Lóžki wěſtik s liſcžom rycži
Nawjecžorný, koleba
Młode haſžki do ſpanja.
W hacže rohodžisna ſycži,
Sſotra ſotsje towařschka.

W czmowym hajku žórli hłosy
Sſołobik na haſožzy,
Spěwa hróncžka horliwy,
Wo towařschku lubje prožy —
Sſkódzhy prožycž ſtworjeny.

Schwjercžik zycži na hruſliku
Tu a tam h'shcze w ſměrkanju,
Ptacžki, wacžki k měrej du.
Sprózna mrowja po pucžiku
Wuskim khwata k mrowiſhcžu.
Khłódna nóż šo khila k ſemi,
Wiwka ſuta pſchiwjeſzna,
Pólna radoſcž ſemrēwa.

Schwjerczík mjelcži — s kherluschemi
Haje wjažy njeklincža.

Czischina pſches ſemju knježi,
Sškódki ſpar ju woſoſha,
Rědki ſchczowk 'nož wotucža.
Czorny ſczén na doſach leži,
Runiny ſeo ſlěbornja.

6. Zastaničko

za tenorsolo z quartettom, komp. 1846, 1. předn. 7. augusta
1846 w Budyšinje.

Dopłomijenišo ſlónicžko je,
Pſches haſzki měſzacžk ſhlađuje,
Džeń mjelcži, ja pač ſaspěwam,
Mje cžeri ſ twojim woſnjeſhčam;
Rjana knježna,
Luboſnoſcze kralowa,
Njech mój ſpěw cže ſwježela!

Te róže, kwětki drěmaja,
Tón ptacžik wóczny ſandžela
A mjelcži w kerčžku ſelenym,
Ja ſpěw cži ſwjecžicž wuſchoł ſym;
Rjana knježna atd.

Tam zuni wětſicžk poduwa
A ſ młodym liscžom hraſki ma,
Zom' ſ cžicha ſchepze powjescže,
Njech tež mój hloſ cže budžicž ſmě;
Rjana knježna atd.

Na ſzonach nóżka bohata
Njech cži najſkódschi podawa,
Tón woblětuj cže ſměwajo
Tač cžishe, rjenje cžischinko;
Rjana knježna atd.

7. Chor

ze swětn. oratoria: **Nalěćo**, komp. 1861, 1. předn. 9. winowca
1861 w Budyšinje.

Žito cžeri, kłóš tón wleczę
S tucžneje ſo trubjele,
Wježeky ſo jaſtwo ſwleczę,
Piſe ſkónczne błyſczenje.
Wołtar' Boži ſemja je,
Na nim dary ſteja,
Sswědki Božej' miłośćce;
Aj ty rjana meja!

8. Soloquartett

ze swětn. oratoria: **Žně**, komp. 1860, 1. předn. 3. winowca 1860
w Budyšinje.

Prěnja kłóſka, o ty radoſcž,
Witaj něžna na ſkónzo,
S njebjež póżle, naſcha žadnoſcž,
Božich džiwow potajnstwo.
Witaj, naſche lubowanje,
Nowy ſawdawč nadžije,
Kólnej próz̄y ſarunanje,
Škote myto, ſdžerženje.

Kwětki, róže, wſchitke fcženja,
Kajkejež ſcže rjanoth,
Kajkež macže ſybolenja,
Stupajeże ji do ſady,
Kiwajcže ji powitanje,
To je wascha kralowa,
Jeje króny žohnowanje
Waschu kraſnoſcž pſcheſzaha.

Witaj, džecžo wotpowite
Seleneho ſe ſahlcžka,
Wóczko twoje wutrobite
Hlada nětko do ſwěta;

Ryńczkuj twoje skote kćzenje,
 Bóh budź ſi tobu, żochnuj cže,
 Ponjež khlěb a ſežiwjenje,
 Krupa njech czi nim o dže!

9a. Altsolo

ze swětn. oratoria: **Zně**, komp. 1848, 1. předn. 5. winowca 1849
 w Budyšinje.

K próz̄y datu, porucženu
 Kólník tud̄ ſemju ma,
 S džělom radoſc̄z wukupjenu
 A ſwój khlěb wón wužiwa,
 Wora, wužiwa a žnje,
 Ale Bóh ſam žochnuje.

9b. Skónčny chor

ze swětn. oratoria: **Zně**, komp. 1848, 1. předn. 5. winowca 1849
 w Budyšinje.

Bur ſi poſa dobytk bjerje ſmějo,
 Wſchěch bliđo ſi khlěbom wobſtara,
 A ſi woblicža pót ſebi trějo
 Šſwój ſchtant a prózu ūbo ma;
 Duž won a dom je khwalenje:
 Kaf ſube, ſkote ſu te žně!

10. Syrotka.

Serbska ludowa pěſeň za tři ſola a chor, komp. 1849, 1. předn.
 5. winowca 1849 w Budyšinje.

Wuſchla, wuſchla ſyrotka,
 Šſwoju maczér domoj hladac̄z.
 Setkał je ju jedyn muž,
 Tajki starý, ſchědžiwy.
 „Schto tu ty tak płaczeńſh,
 Ty moje ſube džecžo?“
 „„Wſchě ſu ludžo wote mſche,
 Moja macz 'ſchcze njecha pſchińcz!““
 „Bež na kerchow ſeleny,

Brěni rowežk b'džesčh naběžecž;
 Pøoklakní ſjo tam dele,
 Wuspěwaj tam wótcženash
 A tsi krócz tam ſawołaj:
 „Moja luba, luba macži,
 Pój ty ſaſho domoj!“
 Ssyrotka duž běžesche,
 Hacž na kerchow cžichi dónidže.
 Wuhlada row macžerny
 A tsi krócz tam ſawoła:
 „Moja luba, luba macži,
 Pój ty ſaſho domoj!“
 „„Moje lube, lube džecžo,
 Dži ty ſaſho domoj!
 Wschako maſch tam nana
 A tež maſch tam mazochu.““
 „Mazocha mje bije,
 Pod lawu mje cžiſnje.
 Hirschje mi tak rjeknje:
 Lež, ty njedocžinko!
 Tebje bóle hidžu
 Džili drjehmo njeduſhne.
 Moja luba, luba macži,
 Pój ty ſaſho domoj!“
 „„Moje lube, lube džecžo,
 Dži ty ſaſho domoj!
 Na mojimaj wočomaj
 Leži tajka drobna pjerſchcž,
 Na mojeji wutrobje
 Leži cžežki kamjení,
 Na mojimaj nohomaj
 Leža ſelene dorný.
 Moje lube, lube džecžo,
 Dži ty ſaſho domoj!““
 Pschilecžeschtaj dwaj jandžezej,
 Ssyrotku tam wſaschtaj,
 Pod kſchidleschka wſaschtaj,
 Do njebjeſ ſ njej lecžeschtaj.

11. Soloquartett

ze swětn. oratoria: **Nalě́čo**, komp. 1860, 1. předn. 9. winowca
1861 w Budyšinje.

Khwaſena budž ſijaſka,
Módrinka ty miła,
Kiž þy ſ dychom naſečza
Sahe wotucžiſta.

S trawy, ſ močha ſukajo
Sběhaſch jaſne woblicžo.

Sswoju barbu njebjeſha,
Jaſko ſzněhi taſhu,
Dokelž þy taſ ponižna,
Tebje ſwoblekaſhu.

Seſja ſ lutej' ſuboſcze
Da cži kraſne wonjenje.

S wóczkom twojej' miłoscze
Nětko hlađaſch na mnje.
Njej' twój kęſew a wonjenje
Lubuſ dar tež ſa mnje?

Haj, po ſymſkej cžeſnoſczi
Njebeſch lóſcht a radoſcž mi.

Něžna kwětka, wonjawka,
Miłoscž wobleczena,
Snamjo něžnoh' džecžatſtwia,
Witaj wubudzena;

W twojim ſubym pōſelſtwi
Womłodža þo myſlizki.

12. Psalm na horach.

Chor z **Wěnca hórskich ſpěwow**, komp. 1860, 1. předn.
28. ſmažnika 1863 w michalskej cyrkwi w Budyšinje.

Cžeſcž Božu hory powjedaju,
Lěb khwaſi ju we ſchumjenju;
S tych mróczelow, hdyž ſahrimaju,
Bóh ſ nimi ryeži na njebju.
Duž wone klinečza, poſkocža,
To je jich hłóſz: Halleſuja!

Tón knjes we deshcžu stupa dele
 A sawutlene wožiwja,
 Wón lacžnym horam wlohu sczele,
 Tich žorla sažo napjelnja.
 Duž kurja šo a wopruja
 Sswój džak a cžeſcž: Halleluja!

Wý drjewa, kerčžki, sela, trawý
 Wjerischk horow a we žlobinach,
 Schtož wobydla te horde skały,
 Schtož slétuje po hałosach:
 To wyškaj s nami khwalenja,
 Daj Bohu cžeſcž: Halleluja!

13. Duo

za sopran a bass, ze swětn. oratoria: **Nalěćo**, komp. 1851,
 1. předn. 9. winowca 1861 w Budyšinje.

Holcžo: Hdy bych ja byla róžicžka
 We twojej sahrodzý,
 Dha bych najrjeňscho ſakcžěka
 Čzi twoje žiwe dny.

Pastyr: Chzesch ty bycž moja róžicžka,
 Dha čzmu čzi hrjadku dacž:
 To budže moja wutroba,
 W tej dýrbisich kczějo ſtacž.

Wobaj: Te róže ſwjadnu a tež ſtu
 Na Łužy, w sahrodži —
 We ſrudobje a wježelu
 Maj' nicžo njedželi.

Holcžo: Hdy bych ja byla ptacžatko
 We twojej sahrodzý,
 Bych ſpěwała čzi najrjeňscho
 Psches zyłoh' lěta dny.

Pastyr: Chzesch ty bycž moje ptacžatko,
 Dha čzmu bycž wobnožka,
 Kiz tebje džerži ſradujo
 A rjenje koleba.

Wobaj: Te ptacžki mjeleža, spěwaju
Na poštu, na štromi.
We ſrudobje a wježelu
Naj' nicžo njedželi.

Holcžo: Hdy bych ja byla hwěſdžicžka
Na módrych njebjěſbach,
Bych zyku nót ſo ſwěcžila
We twojich wołnijesčkach.

Pastyr: Chzeſh ty bhež moja hwěſdžicžka,
A ja klicž wrotow měš,
Pſches kotrež ſklonečko wustupa,
Ja njebych wotanknuh.

Wobaj: Te hwěžki ſwěcža, haſcheju,
Pucž khodža wſchelaki —
We ſrudobje a wježelu
Naj' nicžo njedželi.

14. Trio

za sopran, alt a bass z opery: **Jakub a Khata**, komp. 1870,
1. předn. 29. požneńca 1880 w Budysinje.

II. akt. 3. wustup.

W Draždānach jstwa pola nabrašćowarja Bosćija. — Bosćij, Bosćijowa
a Lidulina.

Bosćij: Tutón líſt, o Lidulina,
Waschoh' ſvoža kowar' je;
Moja njebudže to wina,
Jeli ruku wróczicže,
Kíž tón líſt je piſała —
Kubler! Žofej Wježela!

Lidulina: Aj, to je krafzne, to je rjenje —
Dha piſajcže jom' w mojim mjenje,
So pſchinidže a ſo poſaže —
Wón hroſny tola njebudže?

Bosćij: Lubſcha, čeſtna Lidulina,
Schtóž pſches měru truny ſpina,
Docžata, ſo roſprafznu. — (Wón woteńdže)

Boščijowa: Njej-si wón khamjel na stawý,
 Wopiza niz mjes wocži,
 Dha bých rjekla, wón je prawý,
 Małinka šo pšchewidži.

Lidulina: Noža nimam najrjeńscheho,
 To mi snate je —!

Boščijowka: Sa to pomoz wém a radu —
 Ssonina we lěžu je,
 Ta wam wopokaže hnadu,
 Kužacžk wam jón wuhornje!

Boščij (přinádže z blešu wina zasy, naliwa tři škleńcy a spěva):

Winko stare, lubošcz młoda,
 Njej' to rjana měšcheńza?
 Žene druhom' ruku poda,
 So šo žměje wutroba.

Wschitzh třjo: Žene druhom' ruku poda,
 So šo žměje wutroba. (Zabrinkneja a pija.)

Boščij: Winko studle, horze cžucže,
 Njej' to nuſne towarzstwo?
 S róžemi tež cžežke pucže
 Rjenje wořrubjeja šo.

Wschitzh třjo: S róžemi tež cžežke pucže atd.

Boščij: Szklawa wschém, kíž nastupuju
 Nowy pšchichod s lubošczu
 A tu kódž wot brjoha hnija,
 Lénju žwětla kótwizu.

Wschitzh třjo: A tu kódž wot brjoha hnija atd.

15. Serbska meja.

Polska za 6 sola a chor, komp. 1845, 1. předn. 17. winowca
 1845 w Budyšinje.

Selena ta meja,
 Szserbska ležna reja
 Kíwa k rjanom' wježeslu;
 Duž hotuj šo, ty rjane holczo,
 Hotuj šo na rejku
 S pachołom na trawniku!
 „Deschcžik budže kapaež,

Szklonc'ko bud'je ſapac' —
 Bórczi nan a wotrad'ja.
 Maczérka, ta stara,
 Ta je połna ſwara
 Pjenježkow tych ſwétlych dla.
 Miłe njebjo lubje ſmiewa ſo
 A ſwoje holczo wjed'je pacholo;
 Wokol' rjanej' meje
 Sejhrawaja reje,
 Horkach hanty, rubishečza.
 Meja rubishečata khila ſo;
 Duž ſedžbuj, ſedžbuj, ſpěſhne pacholo!
 Sa tym wjerškom hrab!
 Wona leczi! hrab ſa wjerškom ſelenym.
 Pacholo ſo mjerſasche,
 Niž tu meju njekrydže,
 So njej' holczo jeho
 W rejach kralowa.
 Do korcžmij dužy,
 Tu meju w ružy,
 Tón holcžik juſka
 Na ſylnych ramjenjach;
 Čji herzy hud'ja
 A wjeſ'le ſbud'ja
 A hraja rjeńsche pſchespolo.
 Sawyſkajcze, poſtaſkajcze,
 Wjeſzelcze ſo rjanej' mlođoscze;
 Bjeńcze dar tej' luboscze
 S ruki holicžow.
 Něhdy ſněhi nańdu,
 Licžkow róže ſańdu;
 Róža njewinoſcze
 Wěcznije rjana kće!

16. Pičny spěw

z opery: **Jakub a Khata**, komp. 1870, 1. předn. 29. požneńca
1880 w Budyšinje.

I. akt. 2. wustup. Piwnica.

(Pijata a spěwata bjesada.)

Chor: Ptacžik řecži tu a tam
Wysoko a niško:
Wulēt ja a statok mam,
Hdžež je dobre piwko.

Jakub: Mi dajcže, bratſja wutrobni,
Tu ſydlęſchko tež mjes wami —
Sso roſyml — bjes Khath.

Chor: Haj, witaj do naš, Jakubje,
Gambrinus kral tu lěkar je,
So myſlicžka cži wotkori
A cžošo ſo cži wujaſni.

Jakub: Dha poſracžujcže ſpěwajo,
A ty mi porjedž, korcžmarjo!

Chor: Khmjel a jecžmjení ſkodženy
K cžom' tež piwarz warí?
Bratſje, pij ſo wjeſeły,
Runjež Khata ſwari.

Spěw a baňka kóždy cžaſ
Woſchewjenje dawa,
Pereat, ſchtož mjerſy naš,
Dobrom' piwkej ſlawá!

17. Bass-solo

z chorom ze swětn. oratoria: **Serbski kwas**, komp. 1847, 1.
předn. 8. winowca 1847 w Budyšinje.

Ja ſnaju kraj, ſo ſeleni a fcžéje
A tuſ a žohnowanje džaſny da.
Wón rjanoscž, pľód a ſławne mjeno ſměje,
Dójž nad nim módrja ſo te njebježa.

U tutón kraj, našch luby raj
Je ſerbska ſemja lužiſka,
U to našch kwaſ ſak porjeñſha.

Ja ſnaju kraj, hdžež dobre waſchnje knyeži
U cžeſtny pocžink býdli nadobny,
Tam ſkóſcz a poſhmurjenje w fucže leži
U jaſny duch ſo ſylni wjeſeły.

U tutón kraj, našch hódný raj
Je ſerbska ſemja ſradomna,
U to našch kwaſ ſak porjeñſha.

Ja ſnaju lud, kiž ſteji njepowalny
W wſchěch wichorach taſ kruty, wobſtajny
Kaž jeho krajnych horow kribjet ſkalny
U tola miłoscežinu, želniwu.

U tutón lud, našch dobrý lud
Je ſerbski naród doſtojny,
Duž je našch kwaſ ſak wjeſeły.

Ja ſnaju lud, kiž pſchemó ſrudne czaſy,
Cžeſcz, rycz a mjeno ſmijerczi wutorze;
Nětk ſwjecži ſerbske ſwjedženje a kwaſy
U ſ nowym duchom ſpěwy ſnoſchuje.

U tutón lud, našch ſławny lud,
Je ſerbski naród khwaloſny,
Duž je našch kwaſ ſak wjeſeły.

18. Skónčny chor

ze swětn. oratoria: **Nalečo**, komp. 1860, 1. předn. 9. winowca
1861 w Budyšinje.

Derje, derje je na ſemi
Luboſcz dawacž, luboſcz bracž,
Se ſpěwoni a ſ radoſcžemi
Młode lěta wěnzowacž.

Pſchetož rjana kćěje meja,
Alle woſtacž njemóže,
Róže ſpanu, lěta džeja,
Praja ſpěſhnje božemje.

Rjenje, rjenje je na semi
W pschebytku tež sachodnym,
W upyschenym s rjanoscjemi,
W Božim śwětle róžowym;

Duch a czeško womłodžuje
W templu stwórby žiweje,
Wyšsche hibanje ſo cžuje
Njeſmijertne a njebjeske.
